

გუთნის-ღვდა

გამოიცემა ორ კრამში
ეროვნულ-ფასი დისკანსედ
კლას მომწერთათვის ერთი
მანეთი, ხოლო სხუთათვის
ორი მანეთი.

დასურება შეიძლება ტვი-
ლისითვის:
• კერესელიისსტამბაში.
ქუთაის, საჯუთაის სხელში.

მამულის ნაცრობის და ვაჭრობის გასეთი.

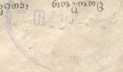
წელ-წილი მეორე.

ვახის გასვლა.
(გატრელება.)

რადგანაც ვვაილის ძარღვები (ძილები) დასვდა დასურვილი და ვერ შეიძლო მიტ მიღწევა. ხან და ხან გაზაფხული მშვიდობიანათ გაივლის ვვაილისათვის, ნაყოფი კარგათ გამოინასკება და დაიწეებს ზრდასა; მაგრამ მაისში ანუ თიბათეში აუ-ქესიოდ დღე დაღვა ცივი დარი ასე, რომ სუთ ანუ შვიდ კრადუსამდინ მიაწი, მაშინ წვენი იკლებს ძალასა, უკან იწევს და თუშცა შესეჯულობა ვერ კარგი აქვს ნაყოფსა, მაგრამ რაკი სელმეორეთ დაღე-ბა თბილი დღეები და წვენი დაიწეებს მოძრაობასა რაც ხილია სულ ჩამოჭსცევა

ორი დღის განმავლობაში, რადგანაც ვვლარ შუქლიანთ დაუდგენ წვენის მოწოდებასა, თუშცა შტოები მიიღებენ ამ წვენსა და ჭსარეუბლოდენ.

ამ მოქმედებას ვზედვით ვვლანი ნენის თვალთა, საცნაურთა ვვლა შებადისათვის; შევენება წვენისა სიცივის მიზნით ახდენს ვვაილსაც და ნაყოფსაც გაურწყე-ლად; რა არის მიზნი? იქნება რომ ზირ-ველი რძე, რომელსაც აძლევს დედა-მცენა-რე ნაყოფსა, იუთს წებოიანსა და ჭკლე-სავდეს ნაყოფს ძარღვებსა (ძილებსა); იქ-ნება ძილები ივენენ იმისთანა ნახნი, რომ ვვლარ შექლოთ გელმეორედ გაჭიჭე და წვენის შექება, რაკი ერთხელ უკან დაბ-რუნებულა იმათან წვენი; ამის გადაწევა-ტა არ შემოძლიან. იმაშიეი შტეცეთა ვარ დაწმუნებული, რომ ნაყოფი სდება წვენის შევენებითა და უკან დაწეეთათ; როგორც

გამონასკული და თვალსაჩინო, ისე კვირ-
ტში.

სადაც იმისთანა ჭავაა, რომ ზამთარში
სმირად დგება თბილი დღეები, აქ აღრუ-
ულა გასხვლა უფრო მანუებელია და ნაყო-
ფის წამხდენი.

აღრეულა გასხვლა არის წინააღმდეგი
ბუნებისა და გამოცდილებისა,

თავის დროს გასხვლა ე. ი. გასხვლა
იმ დროს, როცა დარწმობილა რამეთუნიმელა
დღე მცნარის მოსარდობის გავლიერებადინ,
გასხვლა გასაფხულის დამდეგს უნდა იყოს
მიღებული ვეულა კონიერი ვენახის ჰატრო-
ნისაგან და მიღებულიც არის ნამდვილად,
ასე რომ, ვეულგან, სადაცკი ვენახის მკე-
თებელს ანა აქვს დიდი გავრება, არას
დროს არ გასხლავს ვენახს შემოდგომას.

მაგრამ თუ მართალია, რომ ვენახის
ჰატრონები ისტინიკით ირჩევენ ვეულგან
გასაფხულსედა გასხვლასა, მანც არ არის
იმათი თანხმობა იმ სიგანსე თუ. რა სა-
ხით გასხლან; რამტელა რქები გაუშვან და
როგორ დაუენონ ეს რქები; ორ ვენახს
ვერ იზოვნის კაცი ფრანციაში, რომ ერთ
გვარათ სსლავდენ. რადგანაც გამორკვევით
არ იციან უსწავლელობა ვენახის მკეთებელმა
ბუნებითი რგული; რომელიც უნდა ჭეუან-
დეთ სელმძღვანელოდ ამისთანა საქმეში,
ამისათვის არ იქნება უსარგებლოდ გამო-
ძიება, თუ როგორ უნდა მოიქცეს ვენახის

ჰატრონი გასხვლაში და რომელი წესი
უჭირბუნია უმეტესი ნაყოფის მისაღებად.
მართალს ამბობენ ვეულა ვენახის მკე-
თებლები, რომ რამეთუნიც დამოკლდება წა-
სული წლის გამოღებული რქა და რამ-
ეთუნიც ცოტა იქნება გამოღებული რქები ვა-
ხედა, იმტერი უფრო მალე იმღება კვირ-
ტები და გამოაქვს ღონიერი დოყები, არ-
მცთუ ეს შემცნება არის მიღებული ჰრა-
კტიკისაგან, არამედ სრულად დამტკიცდება
თვით თეორიითაცა. ვოველს რქას უნდა
უუწრებდეთ როგორც მილსა, რომელსაც
ააქვს შემოთ წვალდი და სასრდოა წვენი.
ათი კვირტი რომ იყოს ამ მილსე, რასა-
კვირველია მამინ თვათეულ კვირტს ექნება
სასრდოთ ერთი მუათედი მრთელის წვენისა,
და თუ ორი კვირტის მეტი ანა აქვს,
ნახევარ წვენი ექმნება თითო კვირტს და
უფრო დიდი დოყე უნდა გამოიღოს ვინამ
იმ კვირტმა, რომელსაც სხვა ცსრა მოცი-
ლე ჭეაქს. ამისთან ისიც უნდა ვსთქვათ
რომ თუმცა თეითეული კვირტი უგანანსეულ
შემოსევევაში გამოიღებს დიდს დოყსა, მა-
რა ორი კვირტის გამოღებული შტოები
ჯაში უოველთვის ნაკლები იქნებიან ათი
კვირტის გამოღებულ შტოებზედა: ერთის
სიტეით, გასხვლა არეკებს და აღონიერებს
თეითეულს გამეებულს კვირტსა, მაგრამ
ვოველთვის ამცირებს მთელს გამოსავალსა,
რადგანაც გამოღებულს კვირტებს არ შეუძ-

ლიანს, რომ მაშინვე მოინდომო წყენი, დანისწული დაჭრილი კვირტებისათვის, და ეს წყენი რჩება თვით სემივე ანუ ხეს გამოაქვს სხვა ახალი კვირტები და ამით ახმარებს მომატებულს წყენსა, წლითი წლამდინ ამ გვარი შეიწროება ასუსხებს ვახსა და რამდენიც მოკლედ ჭსჭრიან რქებსა და უნდათ რომ ვახსა დონიერი დოკები გამოიღონ, იმათი უფრო ვახსა ადვილად კარგავს ღონესა და ხდება უნაყოფო.

ხეხში ათი რქა რომ ჭქონდეს ვახსა, სამის, ანუ ოთხის მტეს არ შეაჩვენენ გასხვლაში და თითო რქასე უშვებენ ერთს ანუ ორს კვირტსა, ეველა მებაღემ იცის, რომ თვითყოფილი ამ კვირტთაგანი ორ მტევანსაც არ გამოიტანს და რომ მტევანი იმთენი უფრო დონიერი იქნება და მკვიდრი, რამდენი უფრო მოშორებულნი დედა ვახსისგან ამათთვის ბევრ კარგ ვენახებში დამოკლებულ რქების (ხეების) კარდა უშვებენ ვახსზედ ერას, ხან ორს და სამსა გმელს რქასა, ათ-ასუთმეტ კვირტისანსა, რომელსაც გამოაქვს ოც-ოც და ათამდინ მტევანი; შემოთ თქმული ცხადათ გვაჩვენებს, რომ ამ გვარმა გასხვლამ უნდა მაღიან შეასუსტოს დედა ვახსი; უკუველია, რომ გამგებულმა გრძელმა რქებმა სულ თითონ უნდა მიიხადონ სახსრდა და უნდა გაუშვან უსახსრდოთ მოკლეთ დაჭრილი რქები (ხეები); დიდი ნაყოფის გამო-

ღება დაუძლის გრძელ რქებსა, რომ სავმარასი დონიერი დოკები გამოიღონ და გადანიერონ თვით დედა ვახსი. დონიერი დოკების გამოღობს და ამასთანვე კარგი მოსავლის მიკემას შეიძლებს ვახსი მაშინ, როდესაც წვერს მოჭკვევენ ნაყოფიერ მტოსა, გაჭურწქნიან ვახსა ე. ი. შემოაშხსურვეენ უბრალი დოკებსა. გასხვენ სამეშინსოთ შესახსავს მტოებსა მაშინ, როცა სავმაოდ იქნებიან აურიანსა. ნაყოფისთვის გამგებული რქა უნდა იქონს მოკავებული, რომ მტეი წყენი არ წაართოს ხეებსა და არ დასუსტოს დედა ვახსი; გაფურწქნა უძლის უბრალთ წვენის დაკარგვას; მოკვეც ნაყოფიანი დოკისა ორი მტევანს შემოთ აუენებს მტოს გასდასა და აღონიერებს მტევანებს; ბოლოს, დამოკლება საფსულში სეკისოთ გასაშვების რქისა ასქელებს დოკსა და აღონიერებს კვირტებსა.

სოგვირთ ადვილას, მაგალითებრ იფრისკენ (ფრანციაში) სრულებით არ უშვებენ ხეებს სხვა და სხვა გვარ ვახსზედ, თითო ვახსს არჩენენ ორს ანუ სამს რქასა და შემდგომის წლისათვის იმ დოკებს უშვებენ, რომელნიც არიან გამოსულნი შეორე ანუ მესამე კვირტისაგან. ამ გვარი გასხვლა მაღიან ნაყოფიერია, თუ თავის დროზედ გაიფურწქნა ვახსი; მაგრამ ისევე ისა ჭსჯობია, რომ ვახსს რქის კარდა ხეკებიცა ჭქონდეს.

იმ ქვეყნების ვენახის მკეთებლებსა, სა-
დაც მოკლე რქის გაშვება არა აქვთ ჩვე-
ულებათა; შესინძნავთ, რომ ზოგი ერთ კვარ
ვაზს, მეტადრე იმათ, რომელთაც გამოისდის
დაბალი ღვინო, უფრო უსდება მოკლე
რქები და ამ კვართაცა ჭსსეღენ, თუმცა
კარგი ჯინშის ვაზს არას დროს არ უმო-
კლებენ რქებსა.

ვევლა ჯინში ვაზისათვის არის შეჩენ-
ილი თავის შესაფერი გასხვლა ჩვენი ვე-
ნახის მკეთებლებისა, და ჯეროვან დროს
გასხვლა, ესე იგი ზამთრის გასულს ანუ
გაზაფხულის დამდეგს, ყოველთვის იქნებ-
ოდა უტყუარი, თუ ყოველ წელიწადს ზა-
მთარი ყოფილიყო ერთი და იგივე და
მეტადრე თუ გაზაფხულს არა ჭჭირებოდა
თვალსაწინი ცვლილება დარისა;--უინვები
შემდგომ თბილის დღეებისა.

საუბედურათ არც ზამთარი მუდამ ერთ-
გვარია და არც გაზაფხული შეუსვლელო,
სმირათ ზამთარი ჭსსესხავს ნაუთუსა და
დოეის მეტი აღარა გამოაქვს რა კვირტსა;
სმირათ გაზაფხული ახდენს ანუ ეინეთა,
ანუ თრთვილითა, ამ ორგვარი ზიანისათ-
ვის არის საჭირო, რომ მოვიძიოთ საშვა-
ლობა, რომელიც არის შესაძე ანუ დაკვი-
ანებული (ნელათ) გასხვლა, დაწყობილი
მაშინ, როდესაც აღარ არის დამერის შიში.

თუ სადმე შემოღებულია მოკლე რქების

შერჩენა, იქ უნდა შეზღუდვ გასხვლას თავის
წესსეღ და მხოლოდ ვევა ვაზს ნეკების
კარდა შეარჩინოს ერთი ანუ ორი გრძელი
რქა. შითამ დავიწვებია გასხვლაში,--(რქები
არ უნდა იეოს სქელ ღეროზედ ამოსული);
ამ რქებს მოაკავეებს და მოაკრავს სარსეღ
(მეუველავს).

რაკი დადგება გაზაფხული რაც ნეკებ-
ზედ კვირტებია, სულ გაიშლება, გამეჭული
რქაზედ ნაყოფი კვირტებისაგანაც გაიშლება
ნახევარი, თუ შიისის დამდეგს ნეკებისაგან
გამოღებული დოეები არ არის წამხდარი
და საკმაოდ გამოუტანია მტევენები, მაშინ
გამეჭული რქები უნდა დაიჭრას შირში,
თუნდ ბევრი მტევენებიც ესხას.

თუ ნეეის კვირტები წამხდარა, მაშინ
გრძელი რქები შისცემენ საკმაო ნაყოფსა
და გამოსავალი იქნება ჯეროვანი. გძელი
რქის წვერსეღაც რამეთენიმე კვირტი იქმ-
ნება დამძრალი, შეზღუდვ უნდა მოიგადოს
შინამ ქვემო კვირტები გაიშლებოდეს და
ისე მოსჭრას წვერი: ამ შემთხვევაში ვაზი
აღარ იტირებს. ტირის ვაზი მაშინ, როცა
ჯერ კვირტები არ არიან საკმაოდ გაშლი-
ლნი, რომ შიისმაროს დედა ვაზისაგან ნა-
წოვი წვალი.

(დასასრულა შემდგომ ნომერში იქნება.)